

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRĪS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrinis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 107 (1843)

Piekdien, 1956. g. 7. septembrī

12. gads

Ražas novākšanā jāizmanto visas iespējas un rezerves

Vairākos rajona kolchozos, neskatoties ne uz kādiem nelabvēlīgiem laika apstākļiem, laudis dara visu iespējamo, lai atrah novāktu ražu.

Prasmīgi darbus iekārto kolchoza „Traktorists”. Šeit valde, brigadieris rīkojas operatīvi, izmanto katru brīdī saulainā laika ražas novākšanai. Kolchoza laukos laikā, kad nelija lietus, smagi krautus labības vākus uz šķērņiem varēja redzēt no rīta līdz vēlam vakaram. Labību veda ar zirgiem un automašīnām. Un, lūk, šai kolchoza nepazist ražas zudumus, sekmiģi novākti ziemāji, turpinās vasarāju novākšana.

Labi ražas novākšana sohas Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā. Arī šeit kolchoza valde, komjaunieši ražēnam darbam druvās mobilizējuši visu kolchoznieku kolektīvu, laudis materiāli ieinteresēti, un, izmantojot katru stundu jaukā laikā, gūti labi panākumi. Šeit ievākti visi rudzi, nopļauti 40 ha miežu un auzu.

Labu piemēru, ka jactnas par ražas novākšanu, rada Molotova vārdā nosauktā kolchoza laudis. Te dienas, kad no rītiem lija, bet pēcpusdienās noskaidrojās un labība atī apžuva, ievēšanu šķūņos sāka pašā pievakarē un turpināja visu nakti. Labības ievēšanā izmantoja Kuldīgas MTS traktorist.

Diemžēl, ne visos kolchozos ražas novākšana ir vajadzīgā sprāguma. Kolchoza „Socialisma ceļš” vēl daudz nenopļautu ziemāju, jāpļauj vēl visi vasarāji. Tas tāpēc, ka kolchozā nav istas kārtības, bet šeit nereti ir tā, ka katrs dara, ko ledomājas.

Istu darba rosmi ražas novākšanā nejut arī lauksaimniecības artell „Latvijas strēlnieks”. Šeit ziemāju pļauja gan pabeigta, bet ar vasarāju novākšanu kavējas. Otrajā un trešajā septembrī kolchoza neizmantoja labvēlīgos laika apstākļus un nopļāva... tikai 0,3 hektarus miežu.

Ar vasarāju pļauju vilcinājas arī kolchozos „Cīņa”, „Ko-

munars”, Kārļa Marksa vārdā nosauktajā un vairākos citos. Vai šajos kolchozos bija mazāk iespēju sekmiģi novākt ražu? Protams, ka objektīvu iemeslu šeit nav, bet vaina tā, ka valde un partijas organizācijas gaida jauku laiku un pa istam darbuneorganizē, neizmanto visu darbaspēku un laiku, kad iespējams ražu vākt.

Lielākas platības šogad graudaugus paredzēts novākt ar mašīnu un traktoru staciju tehniku. Sākoties ražas novākšanai, kombaini arī izbrauca kolchozos, bet, diemžēl, daudzi no tiem ilgi nostāvējuši dīka. Līdz 3. septembrim no 12 Kabiles MTS kombainiem tikai 6 bija iesākuši ražas novākšanu.

Kuldīgas mašīnu un traktoru stacija šogad noslēgusi līgumus ar kolchoziem par 3035 ha graudaugu novākšanu. Līdz 4. septembrim zonas kolchozos līgumi bija izpildīti tikai par 17 procentiem. MTS vadību un partijas pirmorganizāciju, kā redzams, tas neuztrauc, jo viņi aizmirsuši kontrolēt kombainieru darbu. Ta rezultātā daudziem kombainieriem izstrade ir zema. Lūk, kolchozā „Socialisma ceļš” kombainieris b. Hofmanis daždien nopļauj tikai 1—2 hektarus. Kolchozā „Aktivists” kombainieris b. Harps kombainu neizmanto artella labības novākšanai, bet kolchoznieku piemājas laukos. Lauksaimniecības artell „Sarkanā zvaigzne” aizsūtīja nepietiekami izremontētu kombainu, kāpēc tā darba ražīgums ir zems. Lūk, tie ir fakti, kas liecina, ka kombainieru darbs atstāts pašplāsmā. Ja tā darbu turpinās, MTS līgumus neizpildīs.

Par to, lai kombainieri darbam izmantotu katru stundu, jā rūpējas arī kolchozu valdēm. Nav pieļaujama tāda prakse, kā kolchozos „Padomju Latvija”, „Brīvība”, „Cīņa”, kur valdes un brigadieris novilcina lauku ierādīšanu pļaušanai ar kombainu. Jārada visas iespējas kombainieriem izpildīt dienas uzdevumu.

VĒL RAŽENĀKU DARBU DRUVĀS

Izkulti ziemāji no 250 hektariem

Padomju saimniecībā „Vārme” labi sokas ziemāju — rudzu un kviešu kulšana. Kulšanā izmanto ne tikai kuļmašīnas, bet arī kombainus. Līdz šim izkulti ziemāji no 250 hektariem. Vidēji katrs

hektars dod 12—13 centnerus rudzu un 14 centnerus kviešu.

Vislabāk darbi sokas Šķēdes nodaļā, kur izkulti ziemāji no 130 hektaru platības.

I. Veļāns

Kuļ ziemājus, pļauj vasarājus

Lauksaimniecības artella „Traktorists” abas kompleksās brigades, sākot ražas novākšanu, ieslēdzās socialistiskajā sacensībā.

Uz šodienu labāki rezultāti ir b. Neimanes vadītai II komp-

leksai brigadei. Pašreiz abās brigādēs kuļ ziemājus un pļauj vasarājus. Pavisam nokulti ziemāji no 64 hektariem un nopļauti vairāk nekā 46 hektari vasarāju.

I. Sila

Pļauj miežus

Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības artella laudis steidz graudaugu ievākšanu. Ziemāji visi ievesti šķūņos, un pašreiz kolchoznieki pļauj miežus. Labas sekmes miežu pļaujā guvuši pirmās brigades

(brigadiere b. Kalniņa) laukkopji, kas pirmie kolchozā pabeidza miežu pļauju. Brigades kolchoznieki uzsākuši miežu ievēšanu šķūņos.

Z. Smilga

Kviešu raža palielinājusies divkārtīgi

Molotova vārdā nosauktā kolchoza centrā pie klēts piebraukusi smagā automašīna. Vairākas kolchoznieces, piepildzot šoferim Voldemaram Kocham, ber maīsos kviešus un krauj mašīnā. — Vedīsim uz kulti žāvēt, — saka kolchoza klētniece Zinaida Licite. — Šogad laukkopji izaudzējuši labu kviešu ražu un dara visu, lai to novāktu un saglabātu. Tiešām kvieši šogad padevusi varenī, sevišķi pirmajā brigādē, ko vada b. Konrads.

— Vai daudz labāka raža šogad, salīdzinot ar pagājušo gadu? — iejautājās priekšsēdētājam b. Plītam. — Grūti pat salīdzināt, — saka priekšsēdētājs. — Pagājušajā gadā, lūk, šajā pašā pirmajā brigādē neizkūlām vairāk par 6 un pat 5 centneriem no hektara, bet šogad ievācam 12,5 centneru no hektara un tikai atsevišķos nelielos laukos 10—11 centneru. — Bet kāpēc tik krasa starpība? — ieinteresēta iejautājās. — Galvenokārt tāpēc, ka daudz ko bijām mācījušies no iepriekšējo gadu kļūdām, — brīdī padomājis, atbild b. Plīts. — Iepriekšējos gados mechanizatori pie mums strādāja ne visai teicami. Laukus ne vienmēr sastrādāja labi, papuvju sagatavošana aizkavējās un līdz ar to sēja. Tā 1954. gada rudenī ziemājus sējām vēl 13. oktobrī, un, lūk, tāpēc pagājušajā gadā ievācam pārlieku zemas ražas. Pagājušajā gadā

Varenī ziemas kvieši izauguši pirmajā brigādē pie „Kempjiem”. Palīgā brigades laudim tos novākt devusies arī 70 gadus vecā kolchozniece Anna Reķele (no kreisās).

ziemāju sējai gatavojamies daudz rūpīgāk. Papuves mechanizatori uzara laikus. Brigadieris kopā ar mechanizatoriem rūpējās, lai tās nesazeltu, vairākkārt kultivējot. Visa ziemājiem vajadzīgā augsne bija pilnīgi sagatavota līdz 25. augustam. Pirmajā brigādē kviešus iesējām septembra pirmajā dekadē.

Un tieši agrāk sētie lauki, kā, piemēram, pirmajā brigādē pie „Strīkiem” un „Kempjiem” devuši labākās ražas. Rudenī katram hektaram kviešu devām 2 centnerus mineralmēsli. Ziemāju kopšanu turpinājam pavasarī. Katram hektaram ziemas kviešu virsmēslajam devām 1 centneru superfosfata un 0,5 centneru slā-

pekļa mēslojumu. Daļu kviešu sējumu ecējām. Un jāsaka, ka ecēšana attaisnojusies. Pie „Strīkiem” laukus ecējām visā 9 hektaru platībā. Šodien pabeidzām no šīs platības ievākto kviešu kulšanu. Izkūlām 11,5 tonnas graudu, tas ir, par 2,7 centneriem vairāk no hektara nekā vēlāk sētajos un neecētajos laukos. Bagātā kviešu raža dos mums iespēju krietni palielināt izstrādes dienas vērtību, — nobeidz stāstījumu b. Plīts.

Un tas arī ticams, jo tagad jau klētīs un kaltē ir 30 tonnas kviešu, bet izkulti tie tikai nedaudz vairāk kā no 20 hektariem.

A. Leja

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

uz šā gada 5. septembri

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	51	47,3
Ievēti graudaugi šķūņos (proc.)	49,9	42,6
Sagatavota skābbarība (proc.)	15,5	15,8
Iesēti ziemāji (proc.)	9,9	19,2

Uzvarētāji socialistiskajā sacensībā

Pirmā vieta izcīnīta ražēnā darbā

Ražēni savas zonas kolchoz strādā Kuldīgas MTS traktoristi. Viņi neatlaidīgā darbā apņēmušies paturēt izcīnīto republikānisko Sarkanā karogu. Un, lūk, brigāžu sacensība par pirmo vietu MTS kļūst arvien spraigāka.

Pašreiz neatlaidīgā darbā to izcīnījusi Voldemara Vaivada vadītā traktoristu brigade. Gada plāns veikts par 104,7 procentiem — tāds ir brigādes devums. — Tas visu brigādes ļaužu panākums, — saka b. Vaivads. Un tas tiesa. Mechanizatori par savas brigādes godu cīnās ciešā kolektīvā. — Kopīgi saistības pieņemām, kopīgi godam izpildisim, — tā šodien spriež mechanizatori. Un ar savu darbu viņi parāda, ka tie nav tukši vārdi. Lūk, traktoristi Pēteris Lapsa un Alfrēds Vaivads jauno DT-54 saņēma tikai pavasara sējas laikā, bet gada plāns tāpat bija jāpilda. Viņi jau no pirmajām dienām krietni pārsniedza maiņu normas. Un tikai tā centīgajiem traktoristiem bija iespējams gada uzdevumu jau tagad izpildīt par 101 procentu. Pirmo gadu par traktoristu strādā Adams Birze, un viņam uzticēti vecākā traktoris- ta pienākumi. Tas, ka ar traktoru KD-35 gada uzdevums jau veikts par 134 procentiem, vislabāk raksturo viņa darbu. Centīga darba piemēru brigādē varētu atzīmēt daudz.

Kolchozā „Sarkanā zvaigzne”, kur strādā brigade, lie- las platības apaugušas krūmiem. Šeit palīgā nākuši me- chanizatori, un tur, kur vēl ne- sen bija biezi krūmi, jau driz zels kupls ziemāju zelmenis 20 hektaru platībā.

Kur pagājušajā gadā trakto- risti izveda vietējo mēslojumu, šogad raža ir daudz bagātāka. Par to kolchoznieki traktoris- tiem ir ļoti pateicīgi. — Mūsu vēlēšanās, lai vēl ražēnāk plauk- tu kolchoza druzas, — apstip- rina visi brigādes ļaudis. Un, lūk, viņi šogad jau uz lau- kiem izveduši 1000 tonnas kūd- ras-kūstmēslu komposta, bet vēl sagatavots ap 2000 tonnu kūdras pievešanai pie lopu no- vietnēm.

Traktoristi laukkopjiem pa- līdzējuši skābarības sagatavo- šanā. Ar brigādi b. Vaiva- du priekšgalā viņi sagatavoju-

ši vairāk nekā 80 tonnas sulī- gās barības. Palīdzēti arī ru- dzu ieviešanā šķūņos.

Pašreiz mechanizatori sēj ziemākus. Dienās divi traktori (bb. Birze, Vaivads) agregatā apsēj līdz 30 hektariem. — Va- rētu jau padarīt vairāk, — ap- stiprina mechanizatori, — ja ne- stāvētu bez darba trešā sējma- šīna. Traktoristi zina stāstīt, ka te vainojami melioratori. Lūk, traktorists b. Brants šeit grāv- ju zemes nolīdzināšanu ne- steidz, bet dažreiz darbu agri beidz un vēlu sāk. Un kamēr zeme nav nolīdzināta, sēt ta- ču nevar.

Traktori kolchozā neapstājas arī naktī. Parasti sējmašīnas nomaina kultivatori vai arklī, un prožektoru gaismā darbs turpinājas.

Lai gan gada uzdevums pār- sniegts, brigāžu sacensībā iz- cīnīta pirmā vieta MTS, bri- gādes ļaudis pat nedomā dar- ba tempus mazināt. Vēl taču jāuzar rugaine, jāizkuļ, jābeidz sēt ziemāji. Ātrāk paveikt arī šos darbus — ar tādu apņē- mšanos šodien strādā mecha- nizatori.

M. Saliņa

Par sabiedriskās lopkopības tīlāku augšupeju

Mūsu lauksaimniecības ar- teļa partijas pirmorganizācija daudz uzmanības veltī sabied- riskās lopkopības tīlāku kā- pināšanai un tās produktivitā- tes celšanai. Atklātās partijas sapulcēs mēs kopā ar lopkop- jiem un laukkopjiem apsprie- žam mūsu praktiskos pasāku- mus, paredzam ceļus PSKP XX kongresa vēsturisko lēmumu sekmīgai realizēšanai.

Šogad partijas organizācija apspriedusi jautājumus par lop- barības sagatavošanu 1956. — 57. gada ziemas periodam, slau- cēju sacensības izvērsanu, lai celtu piena izslaukumus, un vairākus citus. Partijas pirm- organizācija pareizi izvietojusi savus spēkus. Komunisti bb. Laščikovs, Kuprijanovs un ci- ti pastāvīgi veic izskaidrošanas darbu lopkopju vidū.

Socialistiskajā sacensībā ar citiem lauksaimniecības arte- liem mūsu slaucējas uzņemu- šās paaugstinātas saistības. Ko- munisti daudz palīdz kolchoz- niekiem saistību izpildīšanā. Ziemā, kad lopkopības fermā sāka samazināties izslaukumi, partijas organizācija iekārtoja fermā komunistu dežuras, lai uzlabotu lopu kopšanu un to barošanu. Tam bija ļoti panā- kumi. Pavasara un vasaras pe- riodā, kad vajadzēja lopiem no- drošināt labas ganības un kā- pināt izslaukumus, komunisti izskaidroja slaucējām un ga- niem katra pasākuma svarīgu- ni. Bieži vien komunisti bb. Laščikovs, Kuprijanovs un es ierodamies ganībās, aprunā- mies ar ganiem un kopā ar viņ- iem rūpējamies par govju produktivitātes celšanos. Šis darbs jau devis rezultātus. Ne- pilnos vienpadsmit šā saimniecības gada mēnešos no katras

govs izslaukts par 1000 kilo- grammiem piena vairāk nekā at- tiecīgajā pagājušajā gada perio- dā.

Kas sekmēja mūsu lauk- saimniecības arteļa lopkopju panākumus? Pirmkārt, slaucē- ju darba aktivitātes pieaugums. Katra no viņām neatlaidīgi cīnās, lai izpildītu savas saisti- bas, iepazīstas ar mūsu zemes labāko slaucēju pieredzi un iz- manto to savā darbā. Piemē- ram, visas mūsu kolchoza slau- cējas sistematiski kāpina iz- slaukumus, paaugstina govju barības devas, piefermas lau- kos audzē lopbarības bietes un kāpostus, kā arī citus sakņau- gus. Ziemā slaucējas pirmrind- nieces bb. H. Vasiljeva, B. Terve, V. Romančuka un vai- rākas citas ar racionalām lopu barošanas un kopšanas meto- dēm saglabāja augstus izslau- kumus. Vasarā visas slaucējas seko tam, kā govīs tiek turē- tas ganībās, papildus dod tām zaļbarību un spēkbarību.

Ne mūsu kolchoza komu- nisti, ne lopkopji neapmierin- nās ar sasniegtu. Tuvākajos ga- dos kolchozs divkārt palielinās vaislas lopu skaitu. Šogad ābo- liņa platības palielinātas no 80 līdz 250 hektariem, 40 hekt- aros izaudzēta laba kukuruzas raža. Pirmo reizi mūsu lauk- saimniecības arteli iesēta lu- cerna 25 hektaru platībā, ie- vērojami palielināti kartupeļu stādījumi, lopbarības biešu, kā- postu un citu sakņaugu, kā arī zaļu sējumi. Nākamā saim- niecības gada kūts periodam katrai govij tiks sagatavotas 8—10 tonnas skābarības un pietiekams daudzums rupjās barības.

J. Krivcovs,
Malta rajona Chruščova vārdā
nosauktā kolchoza partijas
pirmorganizācijas sekretārs

MUMS RAKSTA

Kad jāvēc raža, pazūd

Kolchozā „Brīvība” aizka- vējusies ražas novākšana, tā- pēc tikko iestājās saulainas dienas, kolchozā nolēma or- ganizēt talku. 4. septembrī ražas novākšanā apsolījās pie- dalīties gan kantora darbinie- ki, gan zootehniķe b. Jēkab- sone un liellopu fermas pār- zine b. Raže ar lopkopēm. Talkas dienā tiešām centīgi uz lauka strādāja rēķinvede b. Ansfelde un viņas palīdzē- ja b. Šetlere, ar plaujmašīnu plā- va priekšsēdētājs b. Alksnis. Netrūka arī agronoma b. Lu- dzenieka un lopkopes, tikai zootehniķi b. Jēkabsoni un fermas pārzini b. Raži uz lau- ka nemanīja.

Viņas bija atradušas par labāku pazust pēc iespējas tālāk no ražas novācējiem. Pārējie kolchoznieki spriež tā: no darba bēg, bet mūsu ie- vāktu maizi ēdis. Savs sprie- dums šeit būtu jādod arī kol- choza valdei.

A. Nātre

Mechanizacija atvieglo darbu

Lēkā dzirkstis, kūst metāls, un acis žilbina spilgtā gaisma. Šeit pie finieru fabrikas „Vul- kans” zem Sarkanarmijas ielas un kantora ēkas tiek betonēts tunelis. Pašreiz tanī iemontē transportiera dzelzs daļas. — Šinī mēnesī darbs jāpabeidz! — saka brigādiere b. I. Serd- jukova. Un viņam var ticēt, jo kluču transportiera no karstā baseina uz lobišanas nodaļu būvdarbi strauji tuvojas nobei- gumam. Intensīvi strādājot, bri- gāde ik dienas darba normas izpilda par 190 procentiem. Jaunais transportieris būs liels atvieglojums ceļiem.

Mechaniskā cecha un būv- galdniecības kolektīvi šogad jau daudz veikuši, lai izpildī- tu fabrikas šā gada organiza- toriski tehnisko pasākumu plā- nu.

Augusta mēnesī pabeidza pārbūvēt divos posmos trans- portieri koku padošanai no Ventas pie šķirošanas baseina, ar to racionalāk izmantojot tā

ekspluatēšanas iespējas. Tagad, pārtransportējot balķus no ko- ku laukuma, jāiedarbina tikai viens transportiera posms.

Labi darbojas uzbūvētais transportieris aplobīto kluču pa- došanai pie lobišanas mašī- nām. Tāpat roku darbu cechos ievērojami atvieglo elektriskie celtņi pašgājēji. Arī skaidu no- sūcējs pie galdnieku plašu ce- chā strādājošā gatera dod ie- vērojamu laiku un darba spē- ka ietaupījumu, līdz ar to ce- ļot gatera darba ražīgumu.

Patikama un ērta ir jauniz- būvētā gērbtuve, kā arī kapī- tali izremontētās dušas tel- pas.

Lai sagatavotos ziemas se- zonai, paātrināti izremontē fab- rikas korpusu jumtus, iekšē- jos sliekšņu ceļus, kā arī veic nepieciešamos logu un durvju remontus.

Pašreiz uzsākta fabrikas žā- vēšanas nodaļas paplašināšanas darbi un strādnieku apsildīša- nās telpas būve Alsungā.

E. Hibners

Tūku fabrikas jaunieši strādā nevainojami

Fabrikas ražošanas plāns, salīdzinot ar šā gada pirmo pusi, palielināts par 18,5 procentiem. Tas nozīmē, ka jāstrādā būs daudz ražēnāk. Līdzšinējie rezultāti rāda, ka to izpildīt fabrikas kolektīvam ir pilnīgi pa spēkam. Tā jū- lija mēneša plānu izpildīja par 106,8, bet augusta — par 108,9 procentiem.

Lielu ieguldījumu plāna iz- pildē dod komjaunieši un jaunieši. Tā regulāri normas ne tikai izpilda, bet pārsniedz vērpšanas cecha komjaunietes bb. Michailova, Sapegina, Ga- vare, komuniste b. Jelfimova, audējas bb. Stepočkina, Fo- kina, izšuvēja b. Špicere un citi.

Latvijas PSR Viegļās rūp- niecības ministrija un repub- likaniskā arodbiedrību komi- teja, rezumējot socialistiskās

sacensības rezultātus par II ce- turksni, piešķirusi vērpējai b. A. Jelfimovai nosaukumu „Latvi- jas PSR labākā vērpēja”, bet kārsējam b. R. Reimanim — „Latvijas PSR labākais kārs- ējs”. Saņemot šo augsto ap- balvojumu, viņi apņemas strā- dāt vēl labāk, lai šo nosauku- mu godam attaisnotu.

Fabrikā strādā pieci jaunie- ši, kuri nav sasnieguši astoņ- padsmi gadu vecumu. Sākot ar 1. jūniju, šie jaunieši strā- dā tikai sešas stundas. Savas darba normas viņi izpilda re- gulāri un pat pārsniedz. Tā jūnija, jūlija un augusta mē- nešos b. Poļevska normu iz- pildījusi vidēji par 118,3 pro- centiem, b. Ivļeva — par 125,8 procentiem, bet Kuzmina — par 135,5 procentiem.

M. Muromska,
Tūku fabrikas komjaunatnes
pirmorganizācijas sekretāre

Agronomam Vitiņam pirmajā vietā piemājas mieži

Ceturtajā septembrī, kā sa- ka, saule pa zemes virsu stai- gāja. Kolchoznieki steigza ko vien varēja. Un kā gan nē — ražas novākšana taču aizkavē- jusies.

Strādāja arī kolchoza „Ak- tivists” ļaudis. Ceturtajā bri- gādē bija paredzēti ar kombai- nu kult kviešus, jo visā 13 ha platībā tie vēl uz lauka. Pasākums apsveicams, pie la- bas gribas šos kviešus varēja izkult. Bet... nodomātais pa- sākums izpalika, kombainam kāda siksna neesot bijusi kārtībā. Ar to sevi mierināja kol- choza agronoms b. Vitiņš. Arī kombainierim Harpam šis iemesls likās pilnīgi pietie- kams, lai nestrādātu.

— Kas tad tur piķis ar to kombainu ir, — pukoļās kol- choznieki, jo kulšanu nesāka un nesāka. Tiešām kolchoz- nieki netika gudri.

Pret vakaru kļuva skaidrs...

agronoms Vitiņš, lūk, izrādī- jies no tiem cilvēkiem, kam kolektīvo lauku novākšana maz rūp. Viņš prata gan mo- bilizēt šo pašu kombainu, kam dienā bija tādi „grūti novēršami” defekti, darbam savā piemājas miežu laukā. — Ak tad te tas suns ap- rakts, sarīkojuši talku, — no- domāja kolchoznieki.

Jā, tā tas bija — kombains, uz kura stāvēja pats Vitiņš, pārbaudot, vai kāds graudiņš nepaliek salmos, lieliski grie- za miežus.

Kad pajautājām b. Vitiņam, kāpēc ar kombainu nepļauj kolchoza miežus, bija atbilde: — Tie zaļi.

Pamatoti kolchoznieki spriež — mūsu agronomam Vitiņam pirmajā vietā savi piemājas mieži, un Kuldīgas MTS va- dība pārāk izlaidusi vaju kom- bainierim Harpam.

L. Ritiņš

P Ā R S K A T S

par izslaukumiem Kuldīgas MTS zonas kolchozos laikā no 1955. g. l. okt. līdz 1956. g. l. sept.

Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros	Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros
1.	V. Kulberga	„Latvijas strēlnieks”	2510	99.	K. Karņevica	„Abava”	1179
2.	T. Zile	„Latvijas strēlnieks”	2156	100.	J. Vitoliņa	„Brīvais ceļš”	1171
3.	O. Klestrova	Lisenko v. n.	2017	101.	A. Vitola	Lisenko v. n.	1163
4.	A. Kimene	Molotova v. n.	1986	102.	M. Taube	„Sarkanā zvaigzne”	1159
5.	A. Kesenfelde	Mičurina v. n.	1973	103.	E. Rampante	Molotova v. n.	1153
6.	A. Rikite	Mičurina v. n.	1900	104.	E. Eida	Raiņa v. n.	1151
7.	A. Sproģe	„Komunars”	1898	105.	O. Dieziņa	„Aktivists”	1144
8.	M. Zariņa	„Komunars”	1804	106.	L. Jansone	Mičurina v. n.	1143
9.	L. Blūma	„Traktorists”	1787	107.	M. Gulbe	„Jaunā gvarde”	1129
10.	A. Griniņa	„Komunars”	1666	108.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš”	1120
11.	M. Kope	Mičurina v. n.	1664	109.	A. Jēkabsons	Ždanova v. n.	1116
12.	B. Jasinoviča	„Latvijas strēlnieks”	1661	110.	A. Reimane	„Boļševiks”	1113
13.	A. Repele	„Komunars”	1648	111.	B. Račevska	Raiņa v. n.	1112
14.	L. Peskopa	„Komunars”	1647	112.	G. Birze	„Sarkanā zvaigzne”	1112
15.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš”	1626	113.	A. Spulģite	„Padomju Latvija”	1098
16.	Ž. Stachoviča	Raiņa v. n.	1608	114.	A. Kleina	„Brīvais ceļš”	1095
17.	A. Adamsons	Lisenko v. n.	1607	115.	H. Zariņa	„Boļševiks”	1089
18.	K. Žagare	„Ciņa”	1605	116.	A. Saulgrieze	„Brīvais ceļš”	1087
19.	A. Reisa	„Sarkanā zvaigzne”	1595	117.	O. Āboliņa	„Jaunā gvarde”	1086
20.	K. Lipsne	„Traktorists”	1575	118.	A. Ibergis	„Jaunā gvarde”	1081
21.	M. Griniņa	Lisenko v. n.	1570	119.	M. Lapsa	„Sarkanā zvaigzne”	1080
22.	I. Kesenfelde	Mičurina v. n.	1569	120.	Dz. Rotkale	„Padomju Latvija”	1077
23.	L. Koka	„Ciņa”	1566	121.	I. Miltoviča	„Aktivists”	1042
24.	A. Andersone	„Latvijas strēlnieks”	1554	122.	G. Bardiņa	„Proletarietis”	1041
25.	V. Sproģe	„Komunars”	1552	123.	E. Balode	Lisenko v. n.	1040
26.	G. Būda	„Komunars”	1533	124.	A. Stepe	„Boļševiks”	1034
27.	M. Ungere	„Komunars”	1532	125.	L. Lēvalde	„Boļševiks”	1024
28.	A. Pūpola	Raiņa v. n.	1528	126.	E. Feldberga	„Padomju Latvija”	1022
29.	A. Skore	„Aktivists”	1525	127.	V. Vecpile	„Sarkanā zvaigzne”	1022
30.	K. Leimane	„Sarkanā zvaigzne”	1519	128.	E. Stepe	„Boļševiks”	1020
31.	A. Novicka	„Traktorists”	1512	129.	Dz. Bērica	„Brīvais ceļš”	1018
32.	M. Rugāja	„Ciņa”	1511	130.	M. Harpa	„Aktivists”	1014
33.	L. Kalniņa	Lisenko v. n.	1505	131.	V. Štenberga	„Brīvais ceļš”	1009
34.	M. Vichmane	„Ciņa”	1477	132.	Ie. Kruķe	„Brīvais ceļš”	1002
35.	E. Jasinoviča	„Latvijas strēlnieks”	1476	133.	A. Saulgrieze	„Brīvais ceļš”	996
36.	M. Tambore	„Ciņa”	1465	134.	A. Jēkabsons	„Sarkanā zvaigzne”	993
37.	V. Leismane	„Ciņa”	1445	135.	A. Rotkale	„Padomju Latvija”	988
38.	M. Linīna	„Socialisma ceļš”	1444	136.	M. Bergmane	„Jaunā gvarde”	988
39.	M. Lācīte	Molotova v. n.	1442	137.	B. Griniņa	„Aktivists”	984
40.	C. Jansone	„Ciņa”	1442	138.	Z. Freimane	„Jaunā gvarde”	977
41.	V. Gaile	„Latvijas strēlnieks”	1441	139.	F. Segliņa	„Brīvais ceļš”	976
42.	M. Štrombacha	„Socialisma ceļš”	1436	140.	E. Ventniece	„Socialisma ceļš”	974
43.	A. Bulava	„Traktorists”	1430	141.	A. Elbere	Ždanova v. n.	971
44.	E. Jankovska	„Traktorists”	1427	142.	P. Siļķe	Mičurina v. n.	968
45.	L. Blūma	„Traktorists”	1426	143.	A. Rozenberga	„Boļševiks”	967
46.	E. Žagare	„Ciņa”	1420	144.	Z. Cimmermane	„Sarkanā zvaigzne”	966
47.	A. Rubene	„Ciņa”	1419	145.	L. Balandina	„Abava”	961
48.	L. Brūmane	Raiņa v. n.	1408	146.	Ie. Hartmane	Lisenko v. n.	956
49.	G. Strautmane	„Komunars”	1407	147.	A. Virbule	Ždanova v. n.	953
50.	A. Gebauera	„Traktorists”	1403	148.	I. Vecpile	„Sarkanā zvaigzne”	952
51.	L. Lazdiņa	Molotova v. n.	1395	149.	V. Dzērve	„Brīvais ceļš”	937
52.	E. Strautmane	„Komunars”	1394	150.	Ie. Zemesskalne	„Jaunā gvarde”	936
53.	V. Leimane	Lisenko v. n.	1391	151.	Ž. Bērica	„Jaunā gvarde”	919
54.	Ie. Laktauere	„Socialisma ceļš”	1390	152.	M. Kiršteine	Molotova v. n.	917
55.	L. Struģevica	„Komunars”	1386	153.	M. Medveckaja	Ždanova v. n.	916
56.	Dz. Ķimele	„Latvijas strēlnieks”	1386	154.	A. Ābele	„Socialisma ceļš”	915
57.	E. Gaule	Lisenko v. n.	1384	155.	I. Samule	„Sarkanā zvaigzne”	913
58.	R. Limbaite	Mičurina v. n.	1380	156.	M. Lapsa	„Sarkanā zvaigzne”	902
59.	O. Tigere	Raiņa v. n.	1372	157.	M. Trofimova	„Boļševiks”	900
60.	E. Balode	„Latvijas strēlnieks”	1369	158.	A. Kudiņa	„Proletarietis”	898
61.	E. Tēvaine	„Latvijas strēlnieks”	1355	159.	M. Korsīte	„Aktivists”	897
62.	M. Zvirbule	„Socialisma ceļš”	1351	160.	Ie. Paipala	Molotova v. n.	896
63.	L. Uļjanovoka	Mičurina v. n.	1342	161.	A. Vilmane	„Jaunā gvarde”	887
64.	Ie. Šulca	„Traktorists”	1341	162.	I. Akerfelde	„Boļševiks”	879
65.	V. Pulkstene	„Ciņa”	1339	163.	H. Ibergā	„Proletarietis”	877
66.	M. Birģele	Mičurina v. n.	1326	164.	V. Zute	„Sarkanā zvaigzne”	877
67.	D. Rozentale	„Aktivists”	1320	165.	L. Eglīte	„Padomju Latvija”	876
68.	D. Andersone	„Latvijas strēlnieks”	1318	166.	A. Zeltiņa	Ždanova v. n.	872
69.	V. Kāģe	„Aktivists”	1313	167.	I. Birze	„Sarkanā zvaigzne”	866
70.	M. Garokalna	Mičurina v. n.	1306	168.	A. Robežniece	„Brīvais ceļš”	836
71.	I. Berķe	„Ciņa”	1301	169.	M. Kulbare	„Brīvais ceļš”	816
72.	E. Zalkovska	Mičurina v. n.	1298	170.	L. Tinte	„Brīvais ceļš”	816
73.	Dz. Baumanē	„Komunars”	1297	171.	L. Kestere	„Jaunā gvarde”	812
74.	V. Šplīte	„Socialisma ceļš”	1281	172.	O. Eglīte	„Padomju Latvija”	799
75.	M. Padrevica	Lisenko v. n.	1270	173.	B. Eidmane	„Boļševiks”	788
76.	J. Spulģitis	„Padomju Latvija”	1267	174.	I. Bulava	Ždanova v. n.	781
77.	A. Cīne	„Jaunā gvarde”	1266	175.	A. Štenberga	„Brīvais ceļš”	759
78.	E. Strēlniece	„Traktorists”	1265	176.	M. Baika	„Aktivists”	758
79.	A. Kronberga	„Jaunā gvarde”	1251	177.	L. Smiltņiece	„Latvijas strēlnieks”	751
80.	M. Kazaka	„Boļševiks”	1250	178.	L. Vilmane	„Jaunā gvarde”	744
81.	R. Griniņa	Lisenko v. n.	1242	179.	A. Ercuma	„Aktivists”	739
82.	O. Rotkalis	„Padomju Latvija”	1242	180.	L. Jēkabsons	„Aktivists”	723
83.	V. Deržava	Lisenko v. n.	1242	181.	A. Vēze	„Abava”	702
84.	P. Zibina	Mičurina v. n.	1239	182.	N. Zeltiņa	Ždanova v. n.	699
85.	A. Jēkabsons	Mičurina v. n.	1238	183.	Ie. Griniņa	„Aktivists”	680
86.	M. Balandina	„Abava”	1237	184.	Z. Bergmane	„Jaunā gvarde”	656
87.	A. Jermacane	Raiņa v. n.	1235	185.	A. Roze	„Proletarietis”	654
88.	M. Kārklīna	„Sarkanā zvaigzne”	1232	186.	M. Kraule	„Ciņa”	634
89.	V. Rode	Lisenko v. n.	1228	187.	J. Ciekuse	„Aktivists”	627
90.	G. Grinfelde	„Ciņa”	1224	188.	E. Kraule	„Ciņa”	624
91.	L. Fektere	Mičurina v. n.	1224	189.	A. Cīrule	„Boļševiks”	599
92.	L. Breskava	„Jaunā gvarde”	1223	190.	L. Balode	Ždanova v. n.	586
93.	I. Baika	„Latvijas strēlnieks”	1223	191.	A. Manjaubija	„Aktivists”	576
94.	A. Skrube	„Sarkanā zvaigzne”	1219	192.	E. Freimane	Ždanova v. n.	569
95.	K. Šice	Raiņa v. n.	1208	193.	E. Zalkovska	Mičurina v. n.	552
96.	J. Beināre	Mičurina v. n.	1203	194.	E. Leite	Molotova v. n.	473
97.	E. Mollere	Raiņa v. n.	1191	195.	E. Puškundze	Ždanova v. n.	426
98.	L. Skudrite	„Ciņa”	1185				

Kas jāzina par krājkasēm

Valsts darba krājkašes dod iedzīvotājiem iespēju ērti un droši glabāt brīvos naudas līdzekļus.

Arimūsu rajonā ir divas krājkašes pilsētā un laukos — Kabilē, Vārmā, Rendā, Turlavā, Pelčos, sovchozā „Vārme”, kas līdz šim apkalpo 7000 noguldītāju pilsētā un laukos.

Krājkašu darbs neierobežojas tikai ar noguldījumu pieņemšanu, tas veic dažādas operācijas noguldītāju labā, kā, piemēram, pārved noguldījumus uz citām krājkašēm. Krājkašes izsniedz akkreditīvus, kas dod iespēju droši pārvadāt lielākas naudas sumas, jo akkreditīvus apmaksā kurā katrā Padomju Savienības krājkašē. Atbilstoši valsts aizņēmuma izvietošanas noteikumiem krājkašes pārņem un pārdod valsts aizņēmuma obligācijas, izmaksā laimestus, pieņem obligācijas glabāšanu, izmaksā personālās pensijas, valsts pabalstus daudz bērnu un vientuļām mātēm, pieņem no partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām biedru naudas, īres maksas, nodokļus pilsētās un citus maksājumus.

Bez centrālajām krājkašēm noguldītājus un valsts aizņēmuma obligāciju turētājus apkalpo arī krājkašu aģentūras. Tās izmaksā laimestus pēc valsts aizņēmuma obligācijām, un ar augstākstāvošās valsts darba krājkašu un kredītu pārvaldes atļauju izdara valsts 3 o iekšējā laimestu aizņēmuma obligāciju pārdošanu un pirkšanu. Mūsu rajonā valsts 3 o iekšējā laimestu aizņēmuma obligāciju pārdošanu un pirkšanu izdara Kuldīgā, Centrālā krājkašē, Kabilē un Rendā.

Centrālās krājkašes noguldītāju uzdevumā izdara norēķinu operācijas ar sumu pārskaitīšanu, nokārto iedzīvotāju maksājumus beznaudas-norēķinu ceļā par dzīvokli, un citiem pakalpojumiem. Tāpat katrs darbinieks var dot uzdevumu savai darba vietai ieskaitīt viņa noguldījuma rēķinā pienākošo premiju, darba algu, izdienas piemaksu, honorāru u. c. Sevīši lietderīgi tas ir MTS darbiniekiem un kolchozniekiem.

Iemaksājot noguldījumu krājkašē un līdz ar to nododot uz laiku naudu valsts rīcībā noguldītājs pilnā mērā saglabā savas īpašuma tiesības uz saviem ietaupījumiem. PSRS valdība garantē pilsoņiem krājkašēm uzticētās sumas un to vērtību neaizskaramību. Cik ilgi arī noguldījums neglabātos, tas vienmēr pieder noguldītājam, kas to pilnīgi vai daļām var izņemt pēc pirmā pieprasījuma.

Krājkašes nedrīkst izsniegt kaut kādas ziņas par noguldītājiem un viņu izdarāmām operācijām. Noguldītājam ir dota tiesība ar noguldījumu rīkoties nevien pašam, bet arī ar pilnvarotās personas starpniecību.

Noguldījumu var saņemt tieši tajā krājkašē, kas izdevusi krājgrāmatiņu, bet centrālajām krājkašēm dota tiesība izmaksāt noguldījumus pēc savu pakļauto krājkašu krājgrāmatiņām.

Pilsoņi, izmantojiet krājkašu pakalpojumus.

Noguldot naudu krājkašē mēs dosim valstij papildus līdzekļus valsts tautas saimniecības tālākai attīstībai.

S. Paegle,
Kuldīgas rajona centrālās valsts darba krājkašes vadītāja

Turpinās skolēnu uzņemšana

Kuldīgas Strādnieku jaunatnes vidusskola turpina uzņemt skolēnus 7. klasē ar latviešu mācību valodu. Pieteikumus iesniegt skolas kancelejā no plkst. 9 — 18. Sākot ar 12. septembri skolēnu uzņemšanu visās klasēs pārtrauks.

Labojums

Lai krakstā № 106 Kuldīgas un Kabilē MTS kombināru socialistiskās sacensības tabulā ieviestusies kļūda. Kombināris Frīcis Jansons strādā kolchozā „Brīvais ceļš”.

Gatavosimies mājaudumu izstādei

Blakus adīšanai un izšūšanai aušana ieņem vienu no redzamākām vietām latviešu sieviešu rokdarbās. Aušanas tradīcijas saglabājušās, attīstījušās un izkropušās jau no tiem laikiem, kad klimatisko apstākļu spiests pirmatnējās kopienas sabiedrības cilvēks meklēja iespējas darināt sev apģērbu. Sākumā tas notika primitīvi, pīnot augu šķiedras, kamēr nācā pie primitīvu stēļu izgudrošanas. 9.—12. g.s. arheoloģiskie izrakumi liecina, ka šai laikā aušanas māksla Latvijas teritorijā ir atradusies uz samērā augsta līmeņa. Ir bijuši pazīstami vairāki diezgan sarežģīti audumu raksti. Atrastas arī celaines, kuru aušana, kā zinām, prasa aušanas tehnikas labu pārzināšanu.

Muzejos saglabājušies daudzi audumi, kas liecina, ka audējām — zemniecēm feodālisma apstākļos ir bijuši pa spēkam pat ļoti sarežģīti aušanas paņēmieni un izkopta gaume daudzkrāsaino rakstu salikšanā.

Latvijā bija arī tādi novadi, kur aušana tika izkopta kā amatniecības nozare (Piebalga, Latgale, Rucava u. c.). Te audumus ražoja pārdošanai ne tikai Rīgā un pārējos Latvijas novados, bet arī Igaunijā, Lietuvā un Krievijā.

Mūsdienu audumiem galvenokārt dekoratīvs raksturs — logu aizkari, grīdas celiņi, rakstainas gultas segas, dīvanu spilveni u. c.

Nemot vērā, ka rajonu un pilsētu pašdarbības pulciņi, kā arī individualie pašdarbnieki plaši nodarbojas ar aušanu, Latvijas PSR Vēstures muzejs (Rīgā, Pili) nolēmis par godu Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas 39. gada dienai sarīkot audumu izstādi. Tajā varēs piedalīties visi pašdarbnieki ar saviem audumiem. Izstādē iepazīstinās arī ar latviešu tautas 19. g. s. un 20. g. s. sākuma labākajiem audumu paraugiem. Paredzēts izstādes laikā sniegt konsultācijas aušanā tām audējām, kurām būs neskaidri jautājumi atsevišķu izstādīto audumu rakstu izpildīšanā.

Izstāde palīdzēs netikai tautas mākslas cienītājiem iepazīt latviešu audēju sasniegumus, ļaus salīdzināt pašdarbnieču darinājumus, bet ierosinās arī mūsdienu pašdarbnieces darināt vēl krāšņākus audumus, dodot jaunu ieguldījumu latviešu nacionālo audumu tālākā attīstībā.

Pašdarbnieces, piedalieties audumu izstādē!

G. Ivanova,
Etnogrāfijas nodaļas vadītāja

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Pieņemšana ar izkaušanas un apstādījumu postīšanu“

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 19. augusta numurā bija ievietots kritisks materials. Rakstā bija norādīts, ka rajona slimnīcas darbinieks Krafsts, saimniecības vadītājs Pauris un citi sarīkojuši nakts laikā iedzeršanu, trokšņojuši un traucējuši nakts mieru. Partijas

pirmorganizācijas sekretare b. Vātere (Veselības aizsardzības nodaļa) redakcijai ziņo, ka rakstā minētie fakti atbilst īstenībai.

Slimnīcas darbinieks Krafsts atbrīvots no darba, bet Pauris saņemis partijas sodu.

Vācijas Komunistiskās partijas aizliegšana izraisījusi spēcīgu tautas protesta vilni visā pasaulē. Nav tādas vietas uz zemes lodes, kur mieru mīlošie cilvēki neizpaustu savu dziļo sašutumu par Rietumvācijas varas organu nelikumīgo rīcību. Daudzās zemēs notikuši darbaļaužu mitiņi un sapulces, kuri VKP aizliegšanu vērtē kā nopietnus draudus mieram un demokrātijai. Komunistisko un strādnieku partiju vadošie organi specialos paziņojumos atmasko Rietumvācijas varas organu reakcionārās rīcības īstos cēloņus, apliecina savu nesatricināmo solidaritāti VKP droširdīgajai cīņai.

29. augustā publicēts PSKP CK paziņojums sakarā ar Vācijas Komunistiskās partijas aizliegšanu. PSKP CK, teiktis paziņojumā, Vācijas Komunistiskās partijas aizliegšanu uzskata par aktu, kas vērst pret tautu, mīda kājām vācu tautas elementārās tiesības un

Starptautiskais apskats

Pret Rietumvācijas reakcijas patvaļu

brīvības nolūkā apspiest mieru mīlošos spēkus, pastiprināt agresīvo vācu militarismu. Norādot uz to, cik bīstama ir Rietumvācijas varas organu pašreizējā rīcība, PSKP CK uzsver, ka šī rīcība iet tai pašā virzienā, kādā attīstījās notikumi, kas bija saistīti ar fašistiskā režīma nodibināšanos Vācijā.

Rietumvācijas valdošās aprindas nostājas uz ceļa, pa kuru gāja hitlerieši. Šī doma kā sarkans pavediens vijas cauri daudzajiem ārzemju preses izteikumiem sakarā ar VKP nelikumīgo aizliegšanu. Franču avīze „Humanité“ raksta, ka „Hitlers sāka gatavoties karam, sagraujot demokrātiskās organizācijas. Tūlīt pēc Kompartijas aizliegšanas viņš slēdza arodbiedrības, socialdemokrātisko un citas partijas. Bonna tagad kopā fīrera neprātīgo rīcību“.

Visa mieru mīlošā sabiedri-

ba uzskata, ka VKP aizliegšana vērsta pret Vācijas apvienošanu miera ceļā. „Rietumvācijas reakcijas patvaļu, — atzīmē unguru laikraksts „Szabad Nep“, — rāda, ka tā ietur kursu uz Vācijas sašķeltības padziļināšanu, uz tās rietumu daļas apbruņošanu, pārvēršot to par imperialisma triecien spēku“.

VKP aizliegšanu nosoda arī plašās buržuaziskās aprindas. Rietumos, Rietumvācijas laikraksts „Die Zeit“, nosaukdam Adenauera valdības rīcību par „izaicinājumu demokrātijai“, uzsver, ka „ar aizliegumu nevar apspiest tādu kustību, kāda ir komunistiskā“.

Rietumvācijas reakcija, kas pasludinājusi ārpus likuma Vācijas Komunistisko partiju, nevar pagriezt atpakaļ vēstures gaitu. Varenā protestu kustība pret Bonnas varas organu patvaļu izvēršusies visās zemēs. Tā rāda, ka ceļš fašistiskajiem spēkiem tiks slēgts.

Padomju Savienības un Indonezijas draudzība nostiprinās

28. augustā Maskava viesmīlīgi sagaidīja Indonezijas Prezidentu Ahmedu Sukarno, kas ieradies mūsu zemē, sekojot PSRS Augstākās Padomes Prezidija ielūgumam.

„Tūkstoš salu zeme“ — tā dēvē Indoneziju, kas atrodas Javas, Sumatras, Borneo un daudzās citās salās Azijas dienvidaustrumos. Indonezijas iedzīvotāju skaits pārsniedz 80 miljonus. Vairāk nekā trīs simti gadu indoneziešu tauta atradās svešzemnieku jūgā kā Holandes kolonija. Pirms 11 gadiem tā sarāva šīs verdzības važas. Tagad, dziedējot no kolonizatoriem mantotās smagās brūces, Indonezija iet pa neatkarīgas valsts celtniecības ceļu.

Indonezija ir miermīlīga zeme. Tās valdība piekopj draudzības nostiprināšanas politiku ar visām valstīm. Tai ir liela nozīme austrumu tautu cīņā par neatkarību, pret imperialismu. Savas starptautiskās attiecības Indonezija veido uz principiem par mierīgu līdzās pastāvēšanu ar visām zemēm.

Indonezijas un PSRS mērķu kopība cīņā par mieru un starptautiskās saspīlējuma mazināšanu rada pamatu Padomju Savienības un Indonezijas draudzībai. Padomju Savienība labi saprot, cik lieli uzdevumi jāveic Indonezijai nacionālajā celtniecībā un neatkarības nostiprināšanā. Šo uzdevumu atrisināšana saistīta ar zināmām grūtībām, jo vairāk

tāpēc, ka kolonizatori cenšas visiem spēkiem aizkavēt jaunās dzīves celtniecību Indonezijā. Padomju tauta ļoti simpatizē bijušajām kolonijālajām tautām un vienmēr ir gatava sniegt tām draudzīgu palīdzību. Šīs padomju cilvēku brālības jūtas augstu vērtē indoneziešu tauta.

Apsveicot Prezidentu Sukarno viņa ierašanās dienā Maskavā, PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. J. Vorošilovs izteica cerību, ka šī vizīte vēl vairāk nostiprinās Padomju Savienības un Indonezijas draudzību abu zemju tautu un vispārējā miera labā.

V. Charkovs

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(7. turpinājums)

Nīzovskā viņš drīz sev pievērsa uzmanību kā izglītots komunisti, noteiktus formulējumus, ar spēju labi atcerēties citātos, varēja nolasīt lekciju par iekuru temu: „Par dialektisko un vēsturisko materialismu“, „Par pretrunām starp angļu un amerikāņu imperialismu“, „Par komunistisko morāli un etiku“, „Par dzīvības izcelšanos uz Zemes“. Viņu ieskaitīja lektoru aktīvā. Skolā viņam darbs veicās tīri labi, sekmība nebija sliktā, nekādu sūdzību no skolotājiem un audzēkņiem pilsētas organizācijas nesaņēma. Jauns, salsts, labi veidots, ar augstu filozofa pieri, vienmēr tīri gērbies, acenēs ar bieziem stikliem un zeltītos rāmjos, skolas direktors Medvedjevs kļuva arvien levdarīgāka figura pilsētā. Pēc gada pusotra viņu paņēma darbā par propagandistu partijas pilsētas komitejā, bet vēl pēc gada, kad pagāja partijas pilsētas organizācijas konference, viņu jau apstiprināja par agitācijas un propagandas daļas vadītāju un pienamā ievēlēja par pilsētas komitejas biroja locekli.

Pagājušā gada pavasarī viņu izsauca apgabala komitejā un jautāja, vai viņš ir ar mieru doties darbā uz Troickas rajonu pie Mar-

tinova par otro sekretāru. No apgabala komitejas darbiniekiem Medvedjevs bija dzirdējis, ka Martinovs esot cilvēks ar smagu raksturu, iedomīgs, ka viņu labi ieredz apgabala komitejas pirmais sekretars, tādēļ arī tās kļuvis, ka viņa dēļ „izlidojis“ piedzīvojumais vecais kadrinieks Borzovs, ka ar viņu neesot viegli sastrādāt, ka viņš slīkti apejoties ar rajona komitejas darbiniekiem, ka vispār savā vietā viņš turoties tikai līdz „lielajām pārmaiņām“ apgabala komitejā, un tā tālāk. Padomājis, Medvedjevs bija ar mieru. Tāda ātra izvirzīšana partijas darbā nevarēja viņu neapmierināt. Bet attiecībā uz „lielajām pārmaiņām“ apgabala komitejā tiešām neatlaidīgi runāja, ka Alekseju Petroviču Krilovu gatavoja aizsaukt darbā uz Maskavu, CK aparātu.

Bet pašreiz vēl ir Krilovs bija savā vietā, ir Martinovu nevien no darba nedomāja atbrīvot. Un Medvedjevam, par spīti visiem paredzējumiem, visā laikā, kamēr viņš strādāja Troickā, ar Martinovu nopietnas saraušanās nebija. Pats Medvedjevs vienmēr centās kaut kā apiet stridīgus jautājumus, birojos visbiežāk klusēja vai arī piesardzīgi pievienojās valrākumam tad, kad jau bija skaidri redzams, ka bal-

sis dalīsies. Un arī Martinovs neizrādīja nekādas agresīvas nodomus, „neapspieda“ Medvedjevu un neizturējās slīkti pret viņu.

Sadursmju nebija, bet nebija viņu starpā arī sirsnīgas tuvības. Martinovs Medvedjevu ar kolchozu lietām pārāk neapgrūtināja, vairāk prasīja palīdzību partijas izglītības jautājumos, lekciju propagandā, darbā ar Inteliģenci. Rajona saimnieciskajā dzīvē viņa tuvākais padomdevējs bija Rudenko, bet pēc viņa — jaunais rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Mitins. Bieži vien Martinovs te ar Rudenko, te ar Mitinu nosēdēja savā kabinetā pārrunās līdz vēlai naktij. Medvedjevu neaicināja, un arī pats viņš uz viņu „uguntin“ paraudzīties nenāca pat tad, kad gāja garām rajona komitejai, atgriezdamies no kino vai skolo-tāju sapulces. Ne visai viņu interesēja šis nakts sarunas, skaļi izteiktie sapņi par pārmaiņām rajonā, kādas notiks nākotnē, nakts klusumā celtās „gaiss pilis“. Ja kāds jautājums par perspektīvām rajona attīstībā nobriedis, par to var parunāt oficiālā kārtībā, pa dienu, rajona komitejas birojā vai izpildkomitejas sēdē.

Rudenko kādreiz aizsarkoši pajokoja: „Kaukāzā pareizu laiku pārbauda pēc ēzeļu blāvieniem, bet pie mums to var darīt pēc biedra Medvedjeva atnākšanas uz darbu un aiziešanas mājās — katru dienu punkts punktā“.

Kad ziemā pirms visiem zināmās partijas aktīva sanāksmes Martinovs, apdomādams, kā „salaust ledu“, uzsāka sarunu ar Rudenko un Medvedjevu, ka vajadzētu „iesākt“ kādam no viņiem, un Medvedjevs atbildēja ar skābiem jokiem, bet pēc tam teicās esam silms un līdz brīvpriego saraksta galīgai apstiprināšanai neizgāja no mājas, — Martinovs saprata, ka arī tad, ja piespiestu Medvedjevu iesniegt lūgumu nosūtīšanai uz kolchozu par priekšsēdētāju, labuma tur nebūtu. No tā laika viņš sāka it kā neievērot Medvedjevu. Saticās un runāja ar viņu tikai par darbu. Nevarēja aizmirst toreizējās nakts sarunu rajona komitejā un uzvarēt sevi augošās nepatīkams jūtas pret Medvedjevu. Pēc amata, pēc štata saraksta viņi bija viens otram vistuvākie cilvēki — pirmais un otrs sekretars, bet sirdi sveši viens otram.

Un, lūk, iznāca, ka Medvedjevs uz nenoteiktu laiku kļuva par Troickas rajona komitejas pirmo sekretāru...

Un kā dažreiz notiek ar mikstiem un delikātiem ļaudīm, kas nav visai pārliecināti par saviem spēkiem, tā arī, tiklīdz Medved-

jevs nosēdās aiz pirmā sekretāra galdā, izrādījās, ka viņš prot ir uzkliegt, ir uzstāt dūri uz galdā, — varbūt arī no tās pašas nedrošības — un tā izrunāties telefona klausulē, ka meļčām, kas sēdēja centrālē, ausis sarka kā peoniļu ziedlapiņas, ir atradās viņam gan priekšnieka stāja, gan vēl nenostiprinājusies, pa istam neattīstījusies stūrgalvība.

Troickas komunisti ar Izbrinu vēroja viņu, neticdami savām acīm: vai tik tas ir mūsu klusais un lēnais Vasilis Mičailovičs Medvedjevs, vai tikai cilvēku nav samainījuši?

Dienas desmit pirms lauku darbu sākas nāca notika partijas rajona komitejas plenums. Apstiprēja jautājumu par pavasara sēju. Tas bija pirmais plenums, ko Medvedjevs organizēja patstāvīgi. Referātu nolasīja Mitins. Kā vienmēr izvērās debātes.

Vārdu lūza partijas rajona komitejas instruktors Nadeždinskis MTS zonā Zelenskis un pastāstīja, ko pašreiz dara kolchozos, kuros pirms četriem mēnešiem ievēlēja jaunus priekšsēdētājus. Viņa grupā tādu kolchozu bija trīs: „Čipa“, kur par priekšsēdētāju strādāja bijušais rajona prokurors Nečipurenko, „Komunisma ceļzīmes“, kurp devās Rudenko, un „Ausma“, kur par priekšsēdētāju ievēlēja bijušo ražības noteikšanas inspektoru Bivalču.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms